

**ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ
ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล
(ฉบับที่ 4)
พ.ศ. 2568**

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2562 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 (4) (ก) แห่งพระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. 2562 ประกอบมติคณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ในการประชุมครั้งที่ 9/2567 เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2567 และในการประชุมครั้งที่ 11/2567 เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2567 คณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2568”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก วรรคสาม ของข้อ 53 แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2562

ข้อ 4 ให้ยกเลิก วรรคห้า ของข้อ 59 แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2562

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในข้อ 61 แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2562 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 61 เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง ไม่ว่าจะป็นคำสั่งลงโทษทางวินัย คำสั่งพักงาน คำสั่งให้ออกจากงานตามข้อบังคับนี้ หรือคำสั่งทางปกครองอื่นใด เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างดังกล่าว มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์พร้อมระบุข้อโต้แย้ง และข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย โดยยื่นต่อผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

ให้ผู้ทำคำสั่งทางปกครองพิจารณาอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้วินิจฉัยอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้วินิจฉัยอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้วินิจฉัยอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายระยะเวลาไว้ด้วย

ในกรณีที่มีคำสั่งทางปกครองเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยปลดออกหรือไล่ออก คำสั่งพักงาน หรือคำสั่งให้ออกจากงานตามข้อบังคับนี้ให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสั่งให้เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างกลับเข้าปฏิบัติงานตามข้อ 55 วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้อุทธรณ์โดยอนุโลม”

ข้อ 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 61/1 ข้อ 61/2 และ 61/3 แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2562

“ข้อ 61/1 ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้วินิจฉัยอุทธรณ์

(1) ผู้อำนวยการ ในกรณีผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองผู้อำนวยการลงมา ผู้อำนวยการจะพิจารณาอุทธรณ์เอง หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้พิจารณาแล้วรายงานผลการพิจารณาให้ผู้พิจารณาเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไปก็ได้

(2) คณะกรรมการ ในกรณีผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ

ข้อ 61/2 การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยผู้ทำคำสั่งนั้นเองหรือผู้วินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของผู้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คำวินิจฉัย

หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบที่สถาบันกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ 61/3 ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอถอนอุทธรณ์ต่อผู้ทำคำสั่งทางปกครอง ถ้าส่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้วให้ขอถอนอุทธรณ์ต่อผู้วินิจฉัยอุทธรณ์ ทั้งนี้ ต้องขอถอนก่อนผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ทำคำสั่งทางปกครอง หรือก่อนได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของผู้วินิจฉัยอุทธรณ์ ในการนี้ ให้ผู้ทำคำสั่งทางปกครองหรือผู้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้วแต่กรณีสั่งอนุญาต”

ข้อ 7 ให้ยกเลิกความในข้อ 62 แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2562 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 62 เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่อำจอุทธรณ์ตามหมวด 12 การอุทธรณ์ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์ โดยยื่นคำร้องทุกข์เป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์พร้อมระบุเหตุผลและเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อผู้วินิจฉัยร้องทุกข์ ดังต่อไปนี้

(1) กรณีที่เป็นการร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาระดับรองผู้อำนวยการลงมา ให้ผู้ร้องทุกข์ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้อำนวยการ ในการนี้ ผู้อำนวยการจะพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เอง หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้พิจารณาแล้วรายงานผลการพิจารณาให้ผู้พิจารณาเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไปก็ได้

(2) กรณีที่เป็นการร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาระดับผู้อำนวยการ ให้ผู้ร้องทุกข์ยื่นคำร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

DTI-G-101-AHR-001

ร่างโดย สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

อนุมัติโดย คณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

หน้าที่ 3 ของ 3 หน้า

ให้ผู้วินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำร้องทุกข์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้วินิจฉัยร้องทุกข์มีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายระยะเวลาไว้ด้วย”

ข้อ 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 62/1 และข้อ 62/2 แห่งข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2562

“ข้อ 62/1 การร้องทุกข์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยผู้บังคับบัญชานั้นหรือผู้วินิจฉัยร้องทุกข์

คำวินิจฉัยของผู้วินิจฉัยร้องทุกข์ให้ถือเป็นที่สุด ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย

หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการร้องทุกข์ให้เป็นไปตามระเบียบที่สถาบันกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ 62/2 ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิขอถอนคำร้องทุกข์ต่อผู้วินิจฉัยร้องทุกข์ ทั้งนี้ ต้องขอถอนก่อนได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของผู้วินิจฉัยร้องทุกข์ ในการนี้ ให้ผู้วินิจฉัยร้องทุกข์ส่งอนุญาต”

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. 2568

พลเอก

(พอล มณีรินทร์)

ประธานกรรมการสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ